

13.12.2012

COMUNICAT

Prin rechizitoriul din data de 13.12.2012 Parchetul de pe lângă Tribunalul București a dispus trimiterea în judecată a 33 de inculpați (20 de farmaciști: PRIOTEASA CONSTANTIN WYCHY-NESSY, VECSERDI GETA, ȘERBAN CLAUDIA-ELENA, SOLOMON ANCA-MIHAELA, BESCUI ȘTEFAN LIVIU, BOȚU MARIA DALIA, CIOTARU MIHNEA, CÎRSTEA IOANA LUIZA, FILOTI MARINELA, MIHUȚ MAGDALENA, SĂVULESCU CLAUDIA CRISTINA, STOICIU ALEXANDRU, TENCALIEC ANCA MONICA, VOICU CRISTINA, CRAINA ADRIANA, MUNTEANU MIHAELA, ȘTIUCĂ ALINA MIHAELA, NEGULESCU ERMINA, PĂTRAȘCU FLORICA MONICA, PĂTRAȘCU SORIN GELU, 9 medici: SESCU CRISTINA-DANIELA, ALEXANDRU AURELIA, BADEA CARMEN, BOȚOAGĂ VICTORIȚA, GALEȘ LAURENȚIA NICOLETA, IFTIMIE MIHAELA CARMEN, LEONTESCU ANCA MARILENA, MUDAVA COMĂNOIU SINONA ANA, SPĂTARU DOINA, precum și pe MIHAI MIRELA GABRIELA, SESCU GABRIEL, SESCU LAURENȚIU AURELIAN, SESCU MARIA MIRABELA) pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- înșelăciune cu consecințe deosebit de grave;
- fals intelectual, fals material în înscrisuri oficiale și uz de fals;
- luare și dare de mită;
- spălare de bani.

Activitatea infracțională a constat, în principal, în fraudarea de către mai mulți medici și farmaciști din cadrul aceleiași rețele farmaceutice a bugetului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate prin compensarea frauduloasă a contravalorii unor rețete false, cauzându-se un prejudiciu de aproximativ 2.000.000 lei.

Din probele administrate în cauză s-au desprins următoarele moduri de operare:

I. Farmacistul (de regulă diriginte de farmacie sau coordonator de zonă) stabilea o legătură cu un medic (specialist sau de familie). În baza înțelegerii cu farmacistul, medicul (în cadrul atribuțiilor sale de serviciu) prescria în mod constant numeroase rețete false cu valoarea compensată, fără a avea acoperire într-o situație reală, în sensul că rețetele erau eliberate pe numele unor pacienți care nu fuseseră consultați și care nu solicitaseră vreun tratament. Prin completarea rubricilor rețetelor menționate medicul făcea mențiuni nereale cu privire la prescrierea efectivă a tratamentului.

Medicul înmâna aceste rețete false farmacistului care le introducea în programul de gestiune al farmaciei și le înainta spre decontare către Casa de Asigurări de Sănătate.

Farmacistul verifica rețetele sub aspectul corectitudinii formale, completa rubrica "*Am primit*", uneori prin falsificarea scrisului și semnăturii beneficiarului

rețetei, iar alteori farmacistul se trecea (în mod fals) drept împuternicit al pacientului.

Farmacia realiza astfel un profit, întrucât primea de la Casa de Asigurări de Sănătate valoarea decontată a medicamentelor fără ca acestea să iasă fizic din stoc. Sumele de bani decontate de către Casa de Asigurări de Sănătate, provenite din comiterea infracțiunilor de înșelăciune, erau “spălate” prin introducerea într-un circuit comercial licit.

Farmaciiștii implicați obțineau un profit personal deoarece, sporind în mod artificial vânzările, obțineau prime în plus față de salariu.

Medicii primeau (de regulă la sfârșitul fiecărei luni) sume de bani (sau bunuri) în valoare de 3% (uneori până la 5%) din valoarea totală a rețetelor false eliberate.

II. Un alt mod de operare consta în aceea că medicul (în cadrul atribuțiilor sale de serviciu) prescria rețete cu acoperire într-o situație reală, în urma consultării reale a pacienților. Dar, în baza unei înțelegeri prealabile cu farmacistul și prin încălcarea normelor deontologice privind exercitarea atribuțiilor de medic: fie determina pacientul să prezinte rețeta la o anumită farmacie, direcționându-l acolo în vederea ridicării medicamentelor numai din această farmacie (și nu dintr-o farmacie concurentă); fie nu înmâna rețeta pacientului ci direct farmacistului (pentru a se asigura că rețeta nu este prezentată în altă parte), iar ulterior dădea medicamentele ridicate din farmacie pacientului.

Medicii primeau (de regulă la sfârșitul fiecărei luni) sume de bani (sau bunuri) în valoare de 3% sau 5% din valoarea totală a rețetelor eliberate.

Dosarul a fost înaintat Tribunalului București pentru judecarea cauzei.

Facem precizarea că trimiterea în judecată este o etapă a procesului penal reglementată de Codul de procedură penală, având ca scop crearea cadrului procesual de administrare a probatoriului, activitate care nu poate, în nici o situație, să înfrângă principiul prezumției de nevinovăție.

COMPARTIMENTUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII CU PUBLICUL DIN
CADRUL PARCHETULUI DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL BUCUREȘTI